

16 Ткаченко Н. М. Бухгалтерський фінансовий облік, оподаткування і звітність : Підручник. – 5-те вид. допов. і перероб. – Київ : Алерта, 2011. – 976 с

17 Худолій Л. М. Теорія фінансів : навчально-методичний посібник . – Київ : Вид-во Європ. унту, 2013. – 167 с.

18 Вікіпедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/> (дата звернення 18.09.2020)

19 Володькін М.В. Економіка промислового підприємства: Навч. посіб. – Київ : Знання 2003. – 600 с.

ПОДАТКОВИЙ БОРГ ПЛАТНИКА В УМОВАХ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЄДИНОГО РАХУНКУ ДЛЯ СПЛАТИ ПОДАТКІВ

Мельничук І. І., канд. екон. наук, доцент кафедри фінансів, обліку та аудиту, Хмельницький кооперативний торговельно-економічний інститут

В умовах сьогодення вести бізнес досить складно, що пояснюється непростими умовами у сфері політичного, економічного, соціального життя країни, розбалансованістю організаційних процесів, непередуманими рішеннями, які направлені на короткостроковий результат, тощо. Особливо гостро дана проблема постала з початку часів пандемії COVID-19, яка, як свідчить статистика, лише набирає обертів і сподіватися на економічне зростання в короткостроковій перспективі не варто взагалі. Проблеми бізнесу позначаються на надходженнях до бюджетів різних рівнів, що, у свою чергу, зумовлює недофінансування різних програм, цілих напрямків, окремих статей видатків бюджетів. У цих умовах держава, в особі Міністерства Фінансів України, Державної податкової служби, Кабінету Міністрів всіляко намагаються мінімізувати вплив наслідків COVID-19 на економіку, зокрема, шляхом оптимізації надходжень до бюджету. Одним із напрямків такої оптимізації є зменшення суми податкового боргу платника податків.

Питання податкового боргу є досить актуальними, про що свідчить низка публікацій науково-практичного характеру, серед яких варто виділити праці Грановської І. В. [1], Ємельянова О.О. [2], Юр'євої О.І. [9] та інших [7-8]. За даними Державної податкової служби України станом на 01.10.2020 р. [3] загальні обсяги податкового боргу платників податків до місцевих та державного бюджетів відповідно становили 16255499,00 тис. грн. та 64199483,00 тис. грн.

Зважаючи на те, що суми податкового боргу можуть збільшуватися у зв'язку з діяльністю/бездіяльністю суб'єкта господарювання платника податків і зборів, держава намагається вирішити існуючу проблему з наростаючим податковим боргом. Можливе вбачається у застосуванні єдиного рахунку для сплати податків і зборів з 01.01.2021 р., який запроваджується Законами України № 559-IX від 13.04.2020 р. [5] та №190-IX 04.10.2019 р. [6] та буде застосовуватися згідно порядку, зазначеного у Постанові КМУ [4].

Основна анонсована мета запровадження такого рахунку полягає у спрощенні бізнесового життя платників податків, оскільки є можливість здійснювати лише один переказ коштів на єдиний рахунок, з якого будуть

списані кошти в оплату усіх податків і зборів (за винятком ПДВ та акцизу, для яких уже діє власна система адміністрування). Проте, детальний аналіз одного із згаданих законів, а саме – «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо запровадження єдиного рахунку для сплати податків і зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» [6], засвідчив, що є й інша, проте, досить важлива саме для держави мета запровадження такого рахунку – позбутися заборгованості платників податків та ЄСВ перед державою. Дана теза підтверджується закріпленням у Податковому кодексі черговості сплати коштів у межах наявних на єдиному рахунку, за якими будуть формуватися реєстри платежів. Так, п. 35¹.6 статті 35¹ вказаного нормативного документу така черговість передбачає у першу чергу формування реєстру платежів на сплату недоїмки з єдиного внеску, податкового боргу у межах відповідного податку або збору, заборгованості з інших платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, згідно з черговістю його виникнення, з урахуванням положень пункту 131.2 статті 131 Податкового Кодексу, а також грошових зобов'язань, що визначені на підставі податкових повідомлень-рішень, у хронологічному порядку надходження розрахункових документів на зарахування коштів на єдиний рахунок, якщо такі розрахункові документи містять інформацію про дату та номер відповідного податкового повідомлення-рішення [6]. Таким чином, якщо у платника податків є якісь недоплати, недоїмки по ЄСВ, податках і зборах – вони автоматично будуть погашені за рахунок наявних на єдиному рахунку коштів.

Отже, у запровадженні такого єдиного рахунку вбачається позитивний результат, зокрема, для держави. У той же час, платники податків мають заздалегідь закумуляувати достатню суму коштів, які будуть направлені на погашення попередніх боргів та сплату відповідних податків поточного періоду.

Список використаних джерел:

1. Грановська І. В. Податковий борг платників єдиного податку. *Вісник Одеського національного університету. Серія : Економіка*. 2017. Т. 22, Вип. 10. С. 187-191.
2. Ємельянова О. О. Податковий борг: сутність та способи впливу на платника для його погашення. *Право та інноваційне суспільство*. 2016. № 1. С. 40-44.
3. Інформація про суб'єктів господарювання, які мають податковий борг станом на 01.10.2020 р.: Офіційний сайт Державної податкової служби України. URL: <https://tax.gov.ua/dovidniki--reestri--perelik/pereliki-/296361.html>
4. Порядок функціонування єдиного рахунку та виконання норм статті 35¹ Податкового кодексу України центральними органами виконавчої влади: Постанова КМУ від 29 квітня 2020 року № 321. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/321-2020-%D0%BF#Text>
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження єдиного рахунку для сплати податків і зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 13.04.2020 р. № 559-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/559-20#Text>

6. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо запровадження єдиного рахунку для сплати податків і зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 04.10.2019 р. №190-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/190-20#Text>

7. Тимченко О. М., Сибірянська Ю. В., Поліщук Є. А. Податковий борг в Україні: зміни в тренді. *Фінанси України*. 2019. № 5. С. 50-63.

8. Швець Ю. О., Конєв В. В. Податковий борг як фактор впливу на діяльність підприємств та фінансову стабільність України. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2018. № 3(1). С. 120-125.

9. Юр'єва О. І. Податковий борг: аналіз поняття та вплив на суспільно-економічні відносини. *Аспекти публічного управління*. 2016. № 3. С. 67-73.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ЛАНЦЮГІВ ПОСТАЧАНЬ У ПЕРЕВЕЗЕННЯХ НА ЛОГІСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Мізік Ю. І., канд. екон. наук, доцент, Андрієнко А. Д., магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

У сучасному світі логістика стала невід'ємною частиною підприємницької стратегії, особливо для організацій або галузей, які орієнтуються на міжнародний ринок. Глобалізація економіки, ускладнення інформаційних та фінансових потоків посилила конкуренцію серед підприємств за місця розташування й розміщення. Злиття підприємств і інтенсивний розвиток інформаційно-комунікаційних систем тільки підсилюють ці процеси. У таких умовах саме на логістиці будується взаємодія між організаціями й підвищення їхньої економічної ефективності. Цим обумовлено підвищення ролі логістичних послуг на сучасному світовому ринку.

Вирішення проблемних питань фінансово-економічної безпеки ланцюгів постачань у перевезеннях потребує комплексного обґрунтування підходів, при цьому повинні бути досліджені всі можливі фактори, показники, індикатори та оцінений їх вплив на фінансово-економічний стан підприємств.

Найбільш залежними від стану інших передумов гарантування безпеки ланцюгу постачань у перевезеннях вантажів є економічні передумови, які формують основи фінансового забезпечення даного сектору логістично-транспортних послуг.

Організаційно-інформаційне забезпечення управління фінансово-економічною безпекою логістичних підприємств полягає у розв'язанні протиріч розвитку перевезень та формування сприятливих умов реалізації механізму безпеки. У ході застосування розв'язується три групи протиріч: тих, що викликані законодавчими прогалинами (наприклад, відсутністю закону про логістику), пов'язаних з недосконалим організаційно-технологічним забезпеченням (недостатнім рівнем впровадження інноваційних технологій,